

Polyanthea Sacra

Ex Universæ Sacræ Scripturæ Utriusque Testamenti Figuris, Symbolis, Testimoniis, Nec Non E Selectis Patrum, Aliorumque Authorum, Sententiis, eruditis Interpretationibus, Similitudinibus, rarisque Historiis collecta, Et Copiosis, Exquisitisque Materiis Moralibus De Virtutibus Et Vitiis Pro ...

Spanner, Andreas

Augustae Vindelicorum, 1702

§. 8. Priùs tibi intende, Zelum exerce sinè tuô damnô. Ex Vet. &c.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-79369](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-79369)

illi, ut audacissimi, pugnacissimi, & certi mori, turbabant ordines hostium; eosque runpendo ordinariè pariebant victoriam. Cornelius hic.

Diligis me plus his? Joan. 21. 15. Ecce, quòd potius diligentibus committitur cura animarum: etenim in illa virtus amoris plus, quam sapientia, operatur. Quoniam qui Christum in veritate non diligit, nec per sapientiam bene gubernabit Dominicum gregem. Sim. Cass. l. 24. hic.

Amas me? pasce oves meas. Joan. 21. 15. Quid est aliud, quam si diceretur; si me diligit, non te pascere cogita, sed oves meas: sicut meas pasce, non sicut tuas: gloriam meam in eis quære; non tuam; dominium meum, non tuum; lucra mea, non tua. S. August. tr. 123. hic.

Necesse est, eum, qui vult etiam aliis prodesse, multa pati, & cuncta ferre patienter; sicut de Paulo dictum est: *ego ostendam ei, quanta eum oporteat pro nomine meo pati.* Orig. hom. 27. in Num.

§. IIX.

Prius tibi intende, Zelum exerce sine tuo damno.

Ex Veteri.

Reverfus est cum omni Israel ad locum castrorum in Galgala. Jos. 10. 43. Suppetias fert Gabaonitis, in hostes irruit, diem producit, sed integrò numerò ad castra reversus. Vita quidem, ob charitatem periculis exponenda; sed virtus minuenda nunquam. S. Gregor. in 1. Reg. 10. Redemptor noster sic vult nos quærere salutem alienam, ut non negligamus nostram: vult, ut vocentur peccatores ad poenitentiam; sed non vult, ut pereant hi, qui ipsos peccatores vocant, vult, ut conversus peccator justitiam, quam non habuit, habeat; sed non vult, ut iustus eam, quam habet, justitiæ palmam perdat. Naxera hic §. 51.

Afferte Domino filii Dei, afferte Domino filios arietum. Pf. 28. 1. Prius sis filius Dei, quam ea offeras, quæ grata sunt, Deo. S. Basilus hic.

Surge amica mea, formosa mea &c. Cant. 2. 10. Non vocatur, quæ viciis est denigrata, vel adhuc parum firma; sed quæ jam est amica Dei per gratiam; quæ novit voluntatem ejus facere per exactam obedientiam; cuique divina secreta commissa sunt per intimam contemplationem. Debet esse columba per simplicem intentionem; mansuetus sine felle; pro peccatis suis, & alienis, gemere: formosa exemplò. de Ponte hic Exh. 15. 2.

Ex Novo.

Quid molesti estis huic mulieri? Math. 26. 10. Nonnunquam ego, cum sederem ad pedes Jesu moriens, & offerens sacrificium spi-

ritus, contribulati in recordatione peccatorum meorum; aut certe ad caput, si quando, vel raro, starem, & exultarem in recordatione beneficiorum ejus; audiivi dicentes: *ut quid perditio hac?* Causantes videlicet, quòd solum viverem mihi; qui (ut putabant) multis prodesse possem. Et dicebant: *potuit enim vendari multò, & dari pauperibus.* Sed non bonum mercatum mihi est, etiamsi univrsum Mundum lucrer, me ipsum perdere, & detrimentum mei facere, S. Bernardus f. 12. in Cant.

Cum accepisset linteam, præcinxit se. Joan. 13. 4. Præcingit se linteo Dominus, & Salvator, ad nitiditatem sui, & in absterfione abluendorum: ut sic alios lavet, aut tergat; nè se ipsum commaculet. Vigilent, qui præstant; ut taliter alios adjuvent, nè se ipsos periculis peccatorum exponant: nè, dum alios abluunt, aut tergant, ipsi turpentur. Nos virtute præcingi debere præmonstrant, antequam ad proximorum obsequia procedamus: nè, dum servimus in necessariis proximo, in magis debitis displicemus Deo: & dum alienæ intendimus perficiendæ salutis, propriam nos ipsi perdamus: & nè incidamus in illam maculam, quam in aliis affectamus abstergere. Sim. Cass. l. 13. 5.

Ut eatis, & fructum offeratis. Joan. 15. 16. Non ait, & fructum mittatis, sed offeratis. Qui aliquid mittit, non ipse venit cum eo, quod mittit. Vult Deus alios ad se adduci, & nos simul cum illis veniamus. *Affer ut comedam.* Gen. 27. 4. *Afferite filios arietum.* Pf. 28. 1. Ita notat Hugo Card. apud Pinna in Eccl. Ethol. 155.

Miseremini in timore. Judæ 23. Docet sanctus Judas, charitatem debere esse prudentem, & circumspectum; nè, dum alios vis salvare, te ipsum perdas. Sicut debiles, qui manuum natantibus jam submergendis porrigunt, ut eos extrahant, ab iis, utpote validioribus, in undas protrahuntur, & merguntur. Cornelius hic.

Ex Patribus, & aliis.

Parum proficit sibi, quamquam alteri intendat, qui erga se minus sollicitus est. O quam multos in gremio suo nutrit Ecclesia, qui aded aliis vacant, ut de se vix cogitent. S. Laur. Just. tr. de compunct.

Fervor tuus agat in te prius; & ita inflammatus alios calefac: sicut ignis proxima prius, & postea remotiora, calefacit. Regula ingenii tui, & zelus justitiæ tuæ, primum formet te in exemplar artis tuæ aliis imitandum. S. Bonaventura de inform. spir. vitæ c. 17.

Acquirere animas exemplò, & doctrinâ, omnium Regi Christo, magni est meriti, sed non professionis omnium: acquirere seipsum, tota est, & omnium, Christiana professio.

Simon. Cass. l. 4. c. 2.

